

Vyzkoušeli jsme: Samopal 23

Díky společnosti Zelený sport jsme dostali příležitost vyzkoušet dnes už poměrně ojedinělý samopal 23. Zelený sport dovezl několik kusů a licencovaným obchodníkům, popř. držitelům výjimek, je nabízí za 30 000 Kč. Že by to nebyla do sbírky špatná investice, o tom jsme se přesvědčili na vlastní oči i ruce.

■ 9mm samopal 23

Přes masivní kořist po skupině armád Střed německého wehrmachtu se po válce ukázala akutní potřeba nového moderního samopalu pro československou armádu, reflektující tehdy uznávaný způsob boje pěších útvarů. V letech 1946–1948 probíhala soutěž, v níž zvítězila konstrukce Jaroslava Holečka se závěrem kolem hlavně. Vítězný samopal byl zaveden jako *9mm samopal vz. 48a* s pevnou pažbou a *vz. 48b* se sklopnou opěrkou. V roce 1950 byly oba modely ráže 9x19 (9 mm Luger) přejmenovány na *Samopal 23* a *Samopal 25*.

V roce 1951 byly oba v rámci snahy čs. armády o sjednocení výzbroje se Sovětským svazem přestavěny na náboj 7,62x25 Tokarev a vznikly dva modely: *samopal 24* (s pevnou pažbou) a *26* (se sklopnou). Tyto dva 7,62mm samopaly zná mnoho našich otců a dědů jako *pumpičky* ze své vojenské základ-

ní služby. Většina lidí majících možnost porovnat 23 s 24, popř. 25 s 26, se shodne na tom, že samopal v ráži 9 mm Luger je po všech stránkách lepší.

Potvrzuje to i náš střelecký test. Není pravda, že jsou samopaly obou ráží stejné. 9mm verze je subtilnější, lehčí a má příjemný sklon rukojeti. Rukojeť je tenčí, tedy padne dobře i do menší ruky. Objemná rukojeť samopalu 24 činí střelcům s menší rukou problémy s úchopem a má sklony z dlaně vyklouzávat. V rukojeti *devítkové* pumpičky se nachází zásobníková šachta, která pojme zásobník s kapacitou 40 nábojů 9 mm Luger, popř. krátký na 24 ran. Přes tuto velkou kapacitu samopal 23 nepřesahuje očekávané rozměry.

Nebudu se zde příliš rozepisovat o konstrukci notoricky známé zbraně, o které jsme psali na stránkách *Střelecké revue* již mnohokrát. Navíc je mezi námi nemálo pamětníků, nosících její 7,62mm

verzi minimálně dva roky. S hmotností 3,5 kg se neliší od mnoha modernějších konstrukcí. Zbraň je hezky vyvážená. Jak je známo, funkční cyklus závěru navlečeného na hlavně znamená sice pohyb velké hmoty, ale blízko těžišti zbraně.

Testovaná zbraň byla vyrobena v roce 1950 a je opatřena povrchovou úpravou šedým lakem. Je velmi málo střílená, ale určitě nošená, s mírnou patinou.

Před střelbou jsme naplnili pět 40ranových zásobníků, tedy tehdejší palebný průměr pěšáka československé armády. Použitá munice 9 mm Luger byla z produkce Sellier & Bellot, osazená 115grainovou (7,45g) střelou.

Nejdřív přišla na řadu zkouška mířené střelby jednotlivými ranami. Funguje na krátký stisk spouště, stačí pár ran a nacvičíte si snadno spolehlivé spouštění po jedné ráně. Díky pohybu hmoty závěru blízko těžiště není náročné udržet zbraň v záměrné a střelba na cíl může být velmi přesná. Protože jsme stříleli vstoje na 25 metrů, výsledky byly víc než pěkné, zvláště na zbraň střílející z otevřeného závěru. Škoda, že nebyl čas samopal 23 vyzkoušet třeba na stometrové

■ Plátěná sumka a čtyři dlouhé 40ranové zásobníky

